

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/101/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012200052
Dátum vydania rozhodnutia:	04.08.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Gerdová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012200052.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: JUDr. G. N., bytom X. P. XX, F., právne zastúpeného Consilior Iuris s.r.o., so sídlom Miletičova 23, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č.p.: PPZ-B-3044-002/2011 zo dňa 11.11.2011, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/17/2012-78 zo dňa 4. marca 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/17/2012-78 zo dňa 4. marca 2014 o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Zároveň podľa § 250k ods. 1 OSP žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania.

Dôvodom tohto postupu podľa § 250j ods. 3 OSP bolo nepredloženie kompletného administratívneho spisu žalovaným.

Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že krajský súd z dôvodu predloženia nekompletného administratívneho spisu správneho orgánu nemohol v kontexte žalobných námietok riadne preskúmať a vyhodnotiť žalobu z hľadiska jej opodstatnenosti alebo neodôvodnenosti.

Krajský súd uviedol, že v danom prípade žalovaný dňa 19.03.2012 súdu síce doručil administratívny spis, tento však nebol kompletný vo vzťahu k vzneseným námietkam žalobcu obsiahnutým v žalobe, konkrétne k porušeniu zásady v obdobných veciach obdobným spôsobom. Celkom absentovala dokumentácia vo vzťahu k ďalším u žalobcu vykonaným kontrolám správnym orgánom a k záverečným

správam k nim podaným (D0011, D0032, D0031). V administratívnom spise tiež absentovala i samotná zmluva D0035 na danú preskúmanú vec sa vzťahujúca, na podklade ktorej bola detektívna služba objednávateľke W. L. poskytnutá. S poukazom na uvedené, keď žalovaný hovorí o povinnosti žalobcu, nie je ani celkom potom listinami dostatočne osvedčené, či žalobca vôbec mal vo veci ako pracovník bezpečnostnej služby postavenie účastníka konania a či týmto, nad akúkoľvek pochybnosť nemala byť spoločnosť A-Team detectiv, a.s., s ktorou bola zmluva uzavretá. V dôsledku uvedeného potom nebolo možné posúdiť ani časový sled a vecnú správnosť a zákonnosť celého procesu administratívneho konania od počiatku, ale ani postupovú úvahu žalovaného pri vydaní napadnutého rozhodnutia, posúdiť zákonnosť postupu konajúceho správneho orgánu v kontexte námietok žaloby, teda či postup konajúceho správneho orgánu bol legitímny a či boli zachované všetky procesné práva žalobcu, keďže tento postup správneho orgánu namieta.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne.

S poukazom na ustanovenie § 86 ods. 2 písm. a) zákona 473/2005 Z.z. o súkromnej bezpečnosti v znení neskorších predpisov uviedol, že krajské riaditeľstvo nebolo zo zákona povinné zabezpečiť si originál zmluvy (resp. zákon to správnomu orgánu neukladá), ktorej absenciu prvostupňový súd žalovanému vytýkal.

Zo záznamu krajského riaditeľstva Lic-28-25/2007 je zrejmé, že pracovníci krajského riaditeľstva nezistili porušenie predpisov u zmlúv s Probugas, a.s, Liko spol. a.s, Ing. S. M., P. U., preto Krajské riaditeľstvo nemalo dôvod vyžadovať do spisu prvopisy zmlúv ani kópie zmlúv.

U zmluvy, kde bol zistený nedostatok teda u zmluvy s W. L., krajské riaditeľstvo podľa § 86 ods. 2 zákona č. 473/2005 Z.z. vyžiadalo od kontrolovaného subjektu (A-Team detectiv, a.s.) prvopis zmluvy a v zmysle uvedeného ustanovenia si urobilo z neho kópiu. Krajské riaditeľstvo ďalej nedisponovalo prvopisom - originálom zmluvy. Originál zmluvy si ponecháva prevádzkovateľ A-Team detectiv, a.s. pre ďalšiu činnosť a pre kontroly iných orgánov (napr. pre kontrolu z inšpektorátu práce a pod.) Krajské riaditeľstvo nemôže zadržiavať originál zmluvy na činnosť v ďalšom správnom konaní, na túto činnosť malo vyhotovenú kópiu.

Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného musí odmietnuť.

Podľa § 246c ods. 1 OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Podľa § 250j ods. 4 vety prvej a vety druhej OSP ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, súd uvedie vo výroku rozsudku. Na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku.

Podľa § 250ja ods. 1 OSP proti rozsudku súdu podľa § 250j ods. 1, 2 a 6 je prípustné odvolanie.

Z výroku napadnutého rozsudku ako i z obsahu jeho odôvodnenia vyplýva, že krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu a postupom podľa § 250j ods. 3

OSP.

Vzhľadom k tomu, že na posúdenie prípustnosti odvolania proti rozhodnutiu prvostupňového súdu je rozhodujúci výrok rozsudku, na základe ktorého súd zrušil rozhodnutie správneho orgánu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu nie je možné v zmysle § 250j ods. 1 OSP, určujúceho pozitívnu enumeráciu prípustnosť odvolania proti rozsudkom vydaným v rámci súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy podľa druhej hlavy piatej časti OSP, napadnúť odvolaním.

Na základe vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalovaného podľa § 218 ods. 1 písm. c) OSP odmietol.

Žalobcovi odvolací súd uplatnené právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko s prihliadnutím na výrok napadnutého rozsudku a dôvod zrušenia rozhodnutia žalovaného, postup odvolacieho súdu bol zrejmý z vyššie citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Z uvedeného dôvodu odvolací súd vyhodnotil vyjadrenie žalobcu k podanému odvolaniu ako neúčelný úkon.

Žalovanému zo zákona právo na náhradu trov konania neprislúcha.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.